Rồng Cháu

Tác giả định cư tại Pháp, tham gia Viết Về Nước Mỹ từ tháng Ba 2010. Họp mặt giải thưởng năm 2011, Đoàn Thị đã bay từ Paris sang California để nhận giải Vinh Danh Tác Giả, thường được gọi đùa là giải Á Hậu. Tuy sống tạc Pháp, bài viết của tác giả thường là những đề tài và khung cảnh đời sống Việt tại Mỹ. Riêng trong báo xuân Việt Báo Tết Quý Tỵ, tác giả viết Rồng Cháu, kể chuyện tình hai họ Pháp Viêt đề huề chờ cháu bé vào đời cuối năm Thìn. Mời bạn đọc chuyện, coi hình chú rể cô dâu, hai họ tây ta. Và chúc mừng rồng cháu. Thuở mới quen nhau, em đầm mắt xanh đã bị nước da cháy nắng của gã Mít dẻo mồm hớp hồn. Lang thang trên mạng tìm về lục địa xa xôi dưới rặng dừa, em yêu hồi nào không hay, mà lỡ yêu rồi làm sao quên được ai ơi. Thế là em quyết định đưa gã da vàng về quê thăm gia đình, quyết rồi em lo bấn xúc xích, không biết phe Tây sẽ tiếp đón phe Ta như thế nào. Em bộc bạch với hắn, đại gia đình nhà em đông lắm, anh chuẩn bị tinh thần, hai bà nội và ngoại của em, các cụ vừa bước qua tuổi tám mươi, không dễ gì chinh phục các cụ đâu. Gã cười cười, cưng đừng lo, anh có khối chuyện nói với người già. Em trợn mắt, anh liệu hồn hai bà của em đều thông thạo lịch sử thế giới, còn gia đình em rặt nòi Breton đó. Gã trấn an, cưng yên tâm, anh biết cách đối phó mà, cưng đã thấy anh chết nhát bao giờ chưa? Em đầm nghiêng đầu lên vai người yêu, lim dim hy vọng gã bạo phổi và có máu tếu sẽ vượt qua vòng sơ kết sắp tới. Gã thầm nghĩ, dân Breton thì sao chứ, đã yêu rồi còn đâu sáng suốt để phân định nòi giống nữa. Ngày về quê nàng, có trên hai chục người chờ xem mặt gã Mít lăm le gia nhập đại gia đình của họ. Sau màn chào sân một tua, bữa tiệc bắt đầu bên lò thịt nướng sau hè. Tiá cô đầm giới thiệu tên tuổi " kẻ ở miền xa ", xuất thân từ bên kia đại dương, ra mắt gia đình ông. Đáp lời chủ nhà, gã Mít lên tiếng, tôi rất vui được mọi người tiếp đón nồng hậu ngày hôm nay và hy vọng tình thân giữa chúng ta sẽ gắn bó hơn, nhờ cô em mắt xanh này đây. Phe Tây ngẩn tò te, không ngờ gã Mít tự nhiên như người... nhà và tự động coi cô nhỏ của họ thuộc phe Ta. Để không bị chìm trong đám đông rặc nòi, gã mở laptop, cho chạy vidéo về chuyến du lịch VN của đôi trẻ. Từ Nam ra Bắc, vịnh Hạ Long, phố Hội, Sàigòn, Phú Quốc, áo dài, nón lá, chả giò, phở, xôi ..., được phụ đề Pháp ngữ trong tiếng nhạc trữ tình VN. Chú rể, cô dâu. Vài đứa Tây trẻ không biết VN là xứ nào vì thế hệ chúng nó chỉ biết cựu thuộc địa bắc Phi toàn dân "rệp" (tiếng lóng dân ta đọc trại từ danh từ "Magrheb" gồm ba nước Maroc, Tunisie và Algérie). Gã Mít bèn nhắc đến trận đánh ở lòng chảo Điện Biên để định vị xứ Việt với tụi trẻ, làm hai bà nội ngoại hơi mủi lòng cho quân đội Tây thời thuộc địa. Tuy nhiên hai bà đều khoái thằng nhỏ đến từ xứ lòng chảo đó, biết nói chuyện với các cụ về cách mạng của Nga Sô, chế độ Đức Quốc xã, ... Lần đầu gặp mặt gã Mít, tinh tú có quay cuồng chút chút khiến tiá má cô đầm mến tay mến chân, nên sau này hai cụ gật đầu cái rụp khi gã tỏ ý "xin bàn tay" con gái rượu của ông bà. Chuyện tình hai đứa nhỏ đã kết nối hai gia đình chúng tôi trở thành sui gia từ mùa hè năm ngoái. Mùa hè năm nay con dâu báo tin vui, hai bên nội ngoại đếm từng ngày chờ kết quả siêu âm vào tháng thứ năm xác định giới tính của cháu. Để giải tỏa không khí hồi hợp anh sui chị sui tuyên bố, trai hay gái gì đều được chờ đón với cả tâm tình bên ngoại. Chàng của tôi đành phụ họa, đúng vậy, cháu đầu lòng, trai gái gì chúng mình cũng vui, lộc trời mà. Nói vậy chứ không phải vậy, chàng mơ đến cháu trai cho chắc ăn có thằng đích tôn Nhâm Thìn, sáu mươi năm mới có một lần, cả Châu Á đều mơ chứ có riêng chàng đâu. Thằng con nhà này giống bố, cũng khoái trai Nhâm Thìn nên huỵch toẹt với vợ, cưng biết không, phải chờ hơn nửa thế kỷ mới có một năm đặc biệt như vầy, con trai tuổi này tốt nhất trần gian. Em đầm long lanh mắt xanh hỏi, thật chứ, để em lên internet tìm hiểu thêm. Thằng nhỏ chắc mẫm, lên mạng làm gì mất thời gian, trong mười hai con giáp, con rồng là bảnh nhất, mà này khi cấn bầu cưng không kén ăn, không buồn nôn ... ? Em mắt xanh ngẩn ngơ chưa hiểu, nhưng gật đầu xác nhận. Thằng nhỏ khoái quá, thưởng em một nụ hôn ngây ngất, như vậy là cưng giống mẹ, khi mẹ mang thai anh, mẹ chẳng thèm ăn vặt, cũng không hề bị nôn ọe, chính xác là con trai rồi. Bỗng em đầm run xuất mồ hôi hột, và hiểu ra trọng trách của mình đối với nhà chồng. Giời ạ, phải chờ chừng đó năm mới có một lần, đúng là cái bầu tâm sự của bà bầu không biết tỏ cùng ai. Thấy em thẫn thờ, thằng nhỏ hỏi, cưng làm sao vậy? Trăng sao gì, tự nhiên anh phán một câu xanh rờn làm em bối rối, làm sao biết con chúng mình sẽ là trai hay gái mà anh dám chắc là con trai. Hai